

DRUMUL CĂTRE FERICIRE

Drumul către fericire, spunea o dată cineva, se aseamănă cu calea lactee, care-i formată dintr-o mulțime nemăsurată de stele, ce nu se pot deosebi în mod izolat, dar a căror totalitate produce drumul de lumină albă, pe covorul albastru al nopților noastre de vară. Tot așa există un mare număr de lucruri mărunte, care la mare vedere nu se observă, dar toate la un loc pot să ne facă fericiți în viață.

S-ar putea spune că acest lucru este adevărat, atunci când e vorba de fericirea unui individ, a unei familii. Ne-am putea totuși pune și întrebarea dacă acest lucru își păstrează temeinicia și în cazul unei colectivități mai mari, să spunem a unui popor? Putem oare compara fericirea individuală cu cea colectivă? Răspunsul nu e greu de dat. Fericirea n-ar mai fi fericire dacă am rămânea singuri, pentru a ne bucura de ea.

La lucrurile acestea mă gindeam mai zilele trecute, citind Comunicatul Direcției Centrale de Statistică cu privire la dezvoltarea economică națională a Republicii Socialiste România în anul 1965 și în perioada 1960—1965.

Mulțimea de lucruri, ilustrate de cifrele cuprinse în Comunicat, lucruri care nu sînt mărunte, ci mărețe și care se topesc în constelația prezentată drept bilanț al realizărilor noastre în ultimii ani, ne arată încă o dată că poporul nostru harnic se află pe calea fericirii și bunăstării.

Cifrele sînt lipsite de floricelele limbajului pentru că adevărul le disprețuiește, iar adevărata fericire este împotriva vorbăriei și a zgomotului.

Comunicatul consemnează faptul că Sarcinile fundamentale trasate de cel de-al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Român în domeniul dezvoltării economiei naționale în perioada 1960—1965 au fost îndeplinite cu succes.

În anii aceștia a continuat procesul de industrializare socialistă a țării, valorificarea bogățiilor naturale ale țării a fost făcută mai bine, rezervele de care dispune agricultura au fost mai înțelept folosite și s-a ridicat o dată cu dezvoltarea întregii economii naționale și bunăstarea poporului.

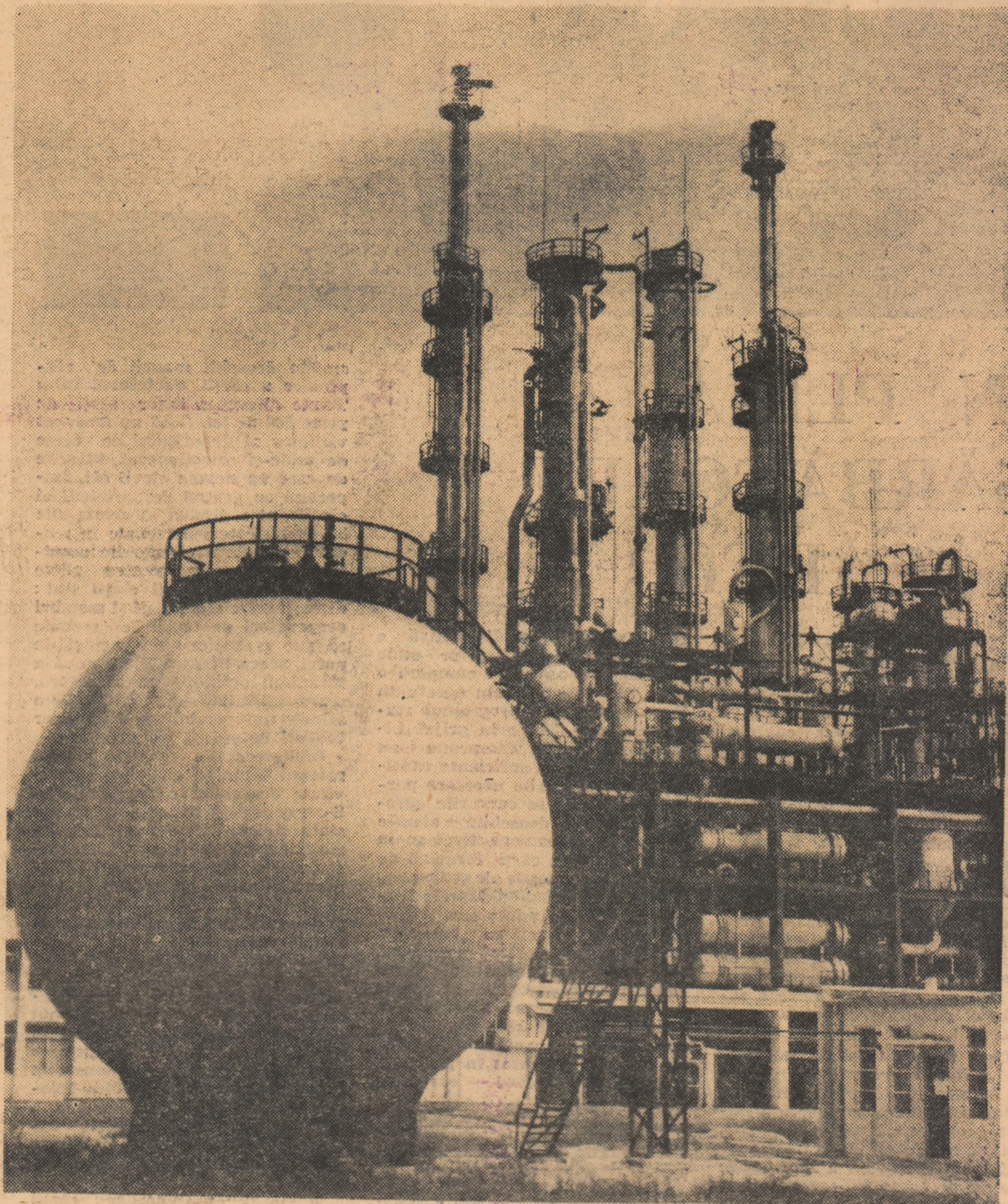
Trebuie citit întreg Comunicatul pentru că numai așa poți căpăta o imagine completă a acestor mărețe realizări. Vom încerca în rîndurile care urmează să ne oprim doar asupra citorva fapte și cifre.

În primul rînd trebuie subliniat faptul că industria a stat mereu în fruntea tuturor celorlalte ramuri ale economiei naționale, producția globală industrială a țării fiind în 1965 de 2,25 ori mai mare decît cu șase ani în urmă, sporind într-un ritm mediu anual de 14,5 la sută. Acest lucru n-ar fi fost posibil dacă nu s-ar fi dat atenția cuvenită dezvoltării acestei ramuri conducătoare a economiei noastre. Și cifrele arată că în acești ani au intrat în funcțiune peste 500 de întreprinderi și secții noi industriale, cinci centrale termoelectrice cu o putere instalată mai mare decît toate cele 600 de centrale existente în 1938, în vechea Românie burgheză-moșierească, alte 10 hidrocentrale pe riul Bistrița, 12 mine, 7 întreprinderi constructoare de mașini, 14 combinate și uzine chimice, 10 combinate pentru industrializarea superioară a lemnului.

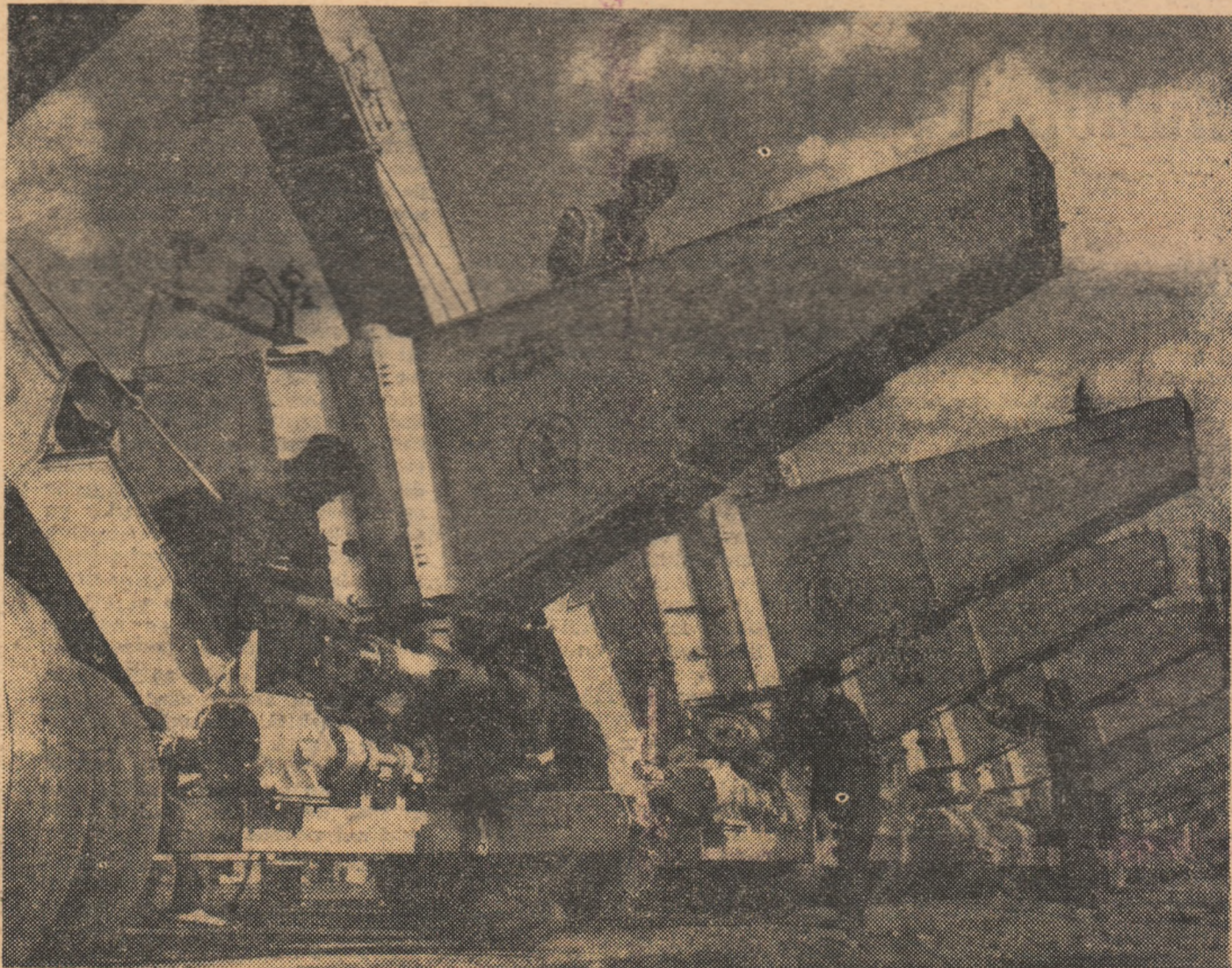
Și în agricultură s-au obținut realizări importante. Producția globală agricolă la suta de hectare teren agricol a fost cu 66 la sută mai mare în perioada 1960—1965 față de perioada anterioară 1954—1959. Din 1959 și pînă-n 1965 efectivele de animale au crescut cu 467 000 bovine, cu 1 041 000 porcine, cu aproape două milioane ovine. Zestrea tehnică a agriculturii s-a îmbogățit și ea. Astăzi suprafața arabilă ce revine în medie pe un tractor fizic este doar de 122 hectare, față de 270 hectare cît revenea în 1959. Cantitatea de îngrășăminte în anul 1965 a ajuns la cifra de un milion de tone. În șase ani s-au plantat 85 000 de hectare cu vișă de vie și 182 000 hectare livezi cu pomi fructiferi. În anul 1965, aproape întreaga suprafață cultivată cu trîu, porumb, floarea-soarelui și sfeclă de zahăr cultivată de unitățile agricole socialiste a fost însemîntată cu soiuri superioare create de insti-

(Continuare în pag. a 2-a)

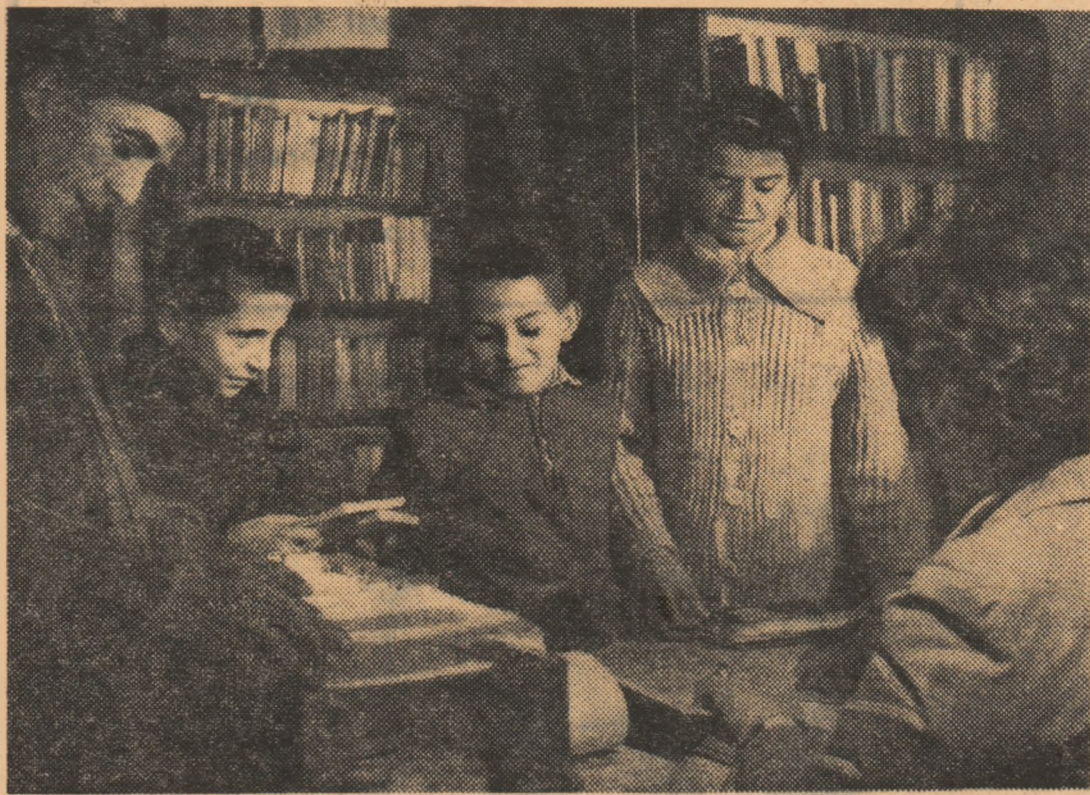
CONSTANTIN PRISNEA

Vedere parțială a Combinatului chimic Borșești

La Uzina „Semănătoarea” din Capitală, se face o ultimă verificare a unui lot de combine C.T. 2 R. înainte de a fi expediate

Sala de împrumut a bibliotecii raionale din Slatina-Arges

ÎN PLINĂ SĂRBĂTOARE A CĂRȚII

Sintem în plină desfășurare a sărbătorii cărții la sate. La redacția noastră sosesc zilnic vești de la corespondenții despre noi și noi inițiative menite să răspundă cuvântului scris în pături cât mai largi ale țărânilor cooperatiste. Milioanele de țărani pentru care vizita la bibliotecă sau la librărie le-a devenit o obișnuință, cartea le este prieten și sfătuitor apropiat.

Anul acesta Luna cărții la sate pune în fața activiștilor culturali din satele noastre sarcini de răspundere. Prilejuind răspunderea și mai largă a slovei tipărite în mijlocul celor ce muncesc pe ogoare, ea este o nouă contribuție la opera de desăvârșire a revoluției culturale în patria noastră.

Cu o bogată suită de manifestări a fost întâmpinată Luna cărții la sate în comuna Beclean (Cluj). Biblioteca comunală a inițiat două concursuri: Cine știe, câștigă, care s-au bucurat de participarea entuziastă a unui mare număr de localnici ca spectatori sau concurenți. Pentru a ajuta la difuzarea cărții în comună, la ul-

tima seară literar-distractivă a fost amenajat un stand de unde participanții au putut cumpăra o serie din volumele din care s-au făcut lecturi în programul respectivei seri. Tot prin grija bibliotecarei Elena Cimpeanu au fost asigurate în suficiente cantități toate broșurile necesare participanților de la cursurile agro-zootehnice. O deosebită atenție se acordă în comuna Beclean în această Lună a cărții formării de bibliotecă personale ale cooperativelor. Gavrilă Daboc, Martin Firchiș și Mihai Andraș sînt numai câțiva din sătenii cu bibliotecă mai consistente. De asemenea, după primele patru zile ale Lunii numărul bibliotecilor personale difuzate în comună ajunsese la 148 față de cele 100 planificate. Irina Bulgăr, responsabilă librăriei sătești, a difuzat în prima zi a Lunii — zi record — cărți de peste 500 lei. Printre cei mai harnici difuzori voluntari se numără și Gheorghe Simion, Vasile Chercheș și Maria Lazlo.

În comuna Reteag din raionul Dej, cadrele didactice acordă un

srijin deosebit muncii de răspundere a cărții. Profesorul Iuliu Temle difuzează lunar cărți de peste 500 de lei, fiind un frecvent vizitator al depozitului de carte de unde și selecționează titlurile de care au nevoie elevii săi. Împreună cu grupul de „prieteni ai cărții”, el a difuzat în aceste zile 30 de bibliotecă personale în rândurile cooperativelor. Alte manifestări prevăzute pentru zilele următoare ale Lunii cărții sînt: discuții între specialiști și membri cooperativi pe tema Ce trebuie să știe crescătorii de vaci și de porci, seara literară Viața nouă a țărânilor oglindită în literatură, seara intitulată „Să cunoaștem tainele universului” pe baza unor broșuri de știință popularizată.

Biblioteca din comuna Țința, raionul Cimpina cunoaște o activitate deosebită în aceste zile. S-au organizat lecturi în grup ale statutului C.A.P., o seară de poezie Tinerețea ne e dragă iar directorul căminului cultural I. Bădăran a prezentat romanul Cordovanii de I. Lănerăjan. Numărul posesorilor de bibliotecă personale va crește și în această comună cu încă o sută.

Gestionara librăriei din comuna Vișoara (Piatra Neamț), Ana Ghelase, a reușit să-și formeze un colectiv de difuzori voluntari ai cărții din care fac parte, printre alții, Elena Năstase, responsabilă comisiei de femei și Rodica Mindru, soră la dispensarul comunal. Cu ajutorul acestui colectiv într-o singură zi au fost difuzate cărți și broșuri în valoare de 1700 lei.

Numărul pasionaților cărții crește continuu în comuna Straja din raionul Piatra Neamț. Învățătorul Gherasim Iorgu a difuzat în prima zi a lunii, în rândurile elevilor, cărți de peste 400 lei, iar cînd a sosit caravana librăriei a făcut o nouă comandă de circa 50 de titluri necesare în lectura particulară a elevilor. Printre acestea Amintiri din copilărie de Ion Creangă, România pitorească de Al. Vlahuță, poeziile lui Eminescu și Alecsandri, lucrări de știință popularizată etc.

La Racovița, în raionul Pitești, deschiderea Lunii cărții la sate a prilejuit o întâlnire între scriitori și sutele de cititori ai acestei comune unde cartea este la loc de cinste. Au citit din lucrările lor Constantin Chiriță, Teodor Constantin, Nicolae Jianu, Petre Sălcudeanu, Nicolae Mărgăneanu, răspunzînd apoi la zecile de întrebări ale participanților care purtau sub braț cărțile cu autografele scriitorilor respectivi. A urmat apoi un program artistic prezentat de formațiile căminelor culturale din Racovița și Țițești, care a fost răsplătit cu aplauze de cei peste 400 de participanți.

Cartea prin poștă pentru sate cunoaște în aceste zile o activitate deosebită. Informările trimise în această perioadă miilor de adrese pe care le posedă această unitate au avut ca rezultat sute și sute de comenzi pentru cele mai noi volume apărute.

Desigur că nu se pot trage încă toate concluziile despre succesul acestei ample manifestări. De pe acum se poate însă constata o mai mare varietate a acțiunilor, o mai mare profunzime a lor și în același timp creșterea exigenței cititorilor.

H. LEREA

Însemnare

PASIUNEA ANEI ARVENTE

În bibliotecă intră un ființ. — V-a trimis tata un bilet. Cică nu poate să vină acum să schimbe cartea și vă rog să-i dați alta.

Bibliotecara citește biletul. Cooperatorul Ion Băluță solicită o carte de Zaharia Stancu.

Nu este vorba de un sistem de împrumut prin corespondență, ci de o realitate a comunei dobrogene Poarta Albă, oamenii au învățat drumul spre bibliotecă. Fie că vin singuri să schimbe cartea, fie că fac această operațiune prin intermediul copiilor, esențial rămîne faptul că oamenii nu mai așteaptă, ca în urmă cu ani, să le bată bibliotecara la poartă.

Ana Arvente are o îndelungată practică în munca cu cartea. În cei 15 ani de activitate, crescînd preferințele cititorilor, preocupările acestora, a reușit să formeze mulți prieteni ai slovelor tipărite. Astăzi ea deține la bibliotecă rezultatul unui original recensămînt al știutorilor de carte din comună, reprezentat prin fișele cititorilor.

Prin cuvinte străbătute de stimă, cooperatorul Marin Popa apreciază munca bibliotecarei, amintind foloasele unei cărți date la timp.

Da-că la numărul mare de cititori o să adăugăm calitatea manifestărilor de masă, vom înțelege de ce în bibliotecă găsim diplome și stegulețe care mărturisesc că Ana Arvente a reușit să ridice biblioteca la rangul de fruntașă pe regiune.

În aceste zile din Luna cărții ea se ocupă cu organizarea unei consfături cu cititorii despre o broșură zootehnică. La această consfătuire vor veni, în schimb de experiență, alți bibliotecari din raion. Fără îndoială că vor avea ce învăța.

„Într-o încăpere a căminului cultural, brodată cu rafturi de cărți, bibliotecara Arvente vine zilnic pentru a completa noi fișe, fapt care reprezintă nu o muncă scriptologică, ci o fărîmă din pasiunea cu care activează de peste un deceniu și jumătate.

Note de lectură

FOLCLOR POETIC NOU

În viața fără de moarte și tinerețe fără de bătrînețe a poporului român, cîntecul constituie miraculoasa apă vie. Sub straturile de timp ale istoriei se află straturile de poezie. Istoria, dacă n-a apucat a fi scrisă fiindcă atunci lipseau cunoașterea buchilor și liniștea, poate fi găsită uneori în folclor, ajunge numai o cercetare atentă și înțelegeră.

Viața popoarelor se reflectă și în arta lor, care este o împlinire în frumos, iar frumosul este o măsură a nivelului sufletesc atins.

Aceste gânduri îmi sînt prilejuate de lectura masivei culegeri intitulată Folclor poetic nou, apărută sub egida Casei centrale a creației populare. Alcătuită și îngrijită de Ioan Meitoiu, culegerea poartă pe prima-i filă omagiul maestrului Tudor Arghezi adus creatorului anonim — poporul — prin poezia: Bade Ioane. Cele peste 400 de texte folclorice, culese din toate regiunile patriei, sînt cîtece noi îmbrăcate în tezaurul limbii noastre, pe care poporul le închină partidului și țării, bucuriilor și frumuseților îaurite în anii noștri socialiști.

poetul popular zvrît suierînjele de care-avut parte în trecut, în pomenește doar în cîteva versuri numai pentru a-și sprijini o comparație și a-și lua pornirea în cîntecul avîntat al care este îndemnat a starea sa materială și spirituală de astăzi. Culegerea de față, există o legătură organică de meșteșug și poezie între acest folclor poetic nou și cel vechi. Este același poet popular care se mărturisește, vîd aceleași dimensiuni de suflet.

Prezentată într-o formă științifică, recenziile culegerei folclorice prinde și un interes studiu introductiv scris de prof. univ. Mihail Pop, directorul Institutului de etnografie folclor de pe lângă Academia Republicii Socialiste România. La sfîrșitul volumului, fac cunoștință cu culegătorii și informatorii ca prin strădaniile și poezia lor, oferă cititorului nestemate folclor de pe întreg cuprîntul țării noastre.

FOLCLOR POETIC NOU mi se pare a fi lărea de poezie, bucurie imensă al florilor de in pe care poporul și o țării sale noi social și partidului făuritor cîntec de recunoștință

MARIN RADU VOINE

Ca pe un vis urit,

DRUMUL CĂTRE FERICIRE

(Urmare din pag. 1)

tutele de cercetări pentru agricultură. Avutul obștesc al cooperativelelor agricole de producție a crescut numai în ultimii trei ani cu 64 la sută.

Și cu toate că producția medie anuală în perioada 1960—1965 a fost mai mare și la cereale (grâu, seacă, porumb) și la floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, legume și fructe, sarcinile stabilite pentru această perioadă au rămas neîndeplinite.

Creșterea în special a producției industriale și a celei agricole, creșterea venitului național a fost urmată de o creștere a nivelului de trai a întregii populații.

Veniturile bănești ale populației de la orașe și sate au crescut de 1,8 ori în 1965 față de 1959. Cooperativele agricole de producție au repartizat în 1965 pentru zile-muncă venituri în bani și în natură cu un miliard patru sute de milioane lei mai mult decît în 1964. Retribuirea unei zile-muncă a fost în 1965 cu 16 la sută mai mare decît în anul precedent. În cei șase ani soldul depunerilor la C.E.C. a crescut de 7,6 ori. Cheltuielile social-culturale din bugetul statului au crescut an de an; ele reprezentînd în 1965 aproape un sfert din totalul cheltuielilor bugetului de stat.

În anii aceștia, statul a construit în orașe aproape 270 000 de apartamente. Cele peste jumătate de milion de case, din care majoritatea construite în mediul rural sînt și ele o dovadă a îmbunătățirii stării materiale a populației.

Școala de cultură generală, învățămîntul tehnic și profesional, cel universitar, sănătatea și cultura pentru popor, toate au cunoscut o dezvoltare nemaîntîlnită pînă în anii noștri.

Se spune că mai mult decît realitățile, comparația face pe oameni fericiți sau nefericiți. Realitățile acestea, succesele acestea ale poporului nostru, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Comunist Român, comparate cu trecutul dureros, dau dreptul poporului român să privească cu încredere și curaj către viitor, către fericire.

Congresul al IX-lea al partidului nostru a deschis căi largi către acest viitor luminos, către care pașim mereu înainte.

Conferințele uniunilor raionale ale cooperativelor agricole

ADEZIUNE ȘI PASIUNE

În întreaga țară au loc conferințe de constituire a uniunilor raionale ale cooperativelor agricole. Țăranii cooperatori, harnici și pricepuți lucrători al ogoarelor înfrățite, își exprimă profunda lor adeziune față de măsurile luate de partid privind îmbunătățirea conducerii și planificării agriculturii noastre socialiste. Prin delegații aleși în adunările generale, ei aduc la tribunele conferințelor tabloul plin de roade și culori ale cimpilor, al muncii pasionante, își rostesc cuvântul ferm ca, prin unirea eforturilor lor, să valorifice mai bine pământurile, să sporească producțiile vegetale și animale.

Delegații țăranilor cooperatori din raionul Săveni, regiunea Suceava, și-au început conferința de constituire a uniunii raionale prin prezentarea rezultatelor frumoase cu care au încheiat anul 1965. Bunăoară, pe o suprafață de 21 000 ha s-au obținut producții medii la hectar de 2 054 kg grâu și pe 22 000 ha aproape 2 500 kg porumb. Valoarea acumulărilor a depășit cifra de 24 milioane, iar în privința stimulării interesului cooperativelor trebuie să amintim faptul că, numai pentru depășirea producției vegetale, retribuția suplimentară s-a ridicat la 1 274 495 lei și 2 089 tone porumb.

La Săveni, s-au întâlnit președinții de cooperative agricole, ingineri agronomi și zootehniști, care au discutat, cu competență, despre ridicarea pe o treaptă superioară, pe baze științifice, a agriculturii raionului lor. Ținând seama de numeroasele probleme care se pot rezolva numai în comun, prima problemă înscrisă pe agenda conferinței din Săveni a fost cooperarea. Petru Cărmădaru, președintele cooperativei agricole din comuna Sirbi, a propus formarea unui nou bazin de acumulare pe râul Bașeu pentru scoaterea de sub influența dăunătoare a apei a unor suprafețe mari de teren și pentru folosirea mai bună a debitului de apă la irigații. „Noi singuri — a spus el — nu putem face acest lucru. Am încercat în anii trecuți, dar fără prea mari rezultate. Cum și cooperativele agricole din Vlăsești, Săveni, Petricani și Știubieni

pierd sute de hectare din cauza revărsărilor riului Bașeu, putem face împreună acest lac de acumulare. Fiecare vom câștiga terenuri pe care le vom reda agriculturii, vom economisi forțe de muncă și fonduri bănești. Uniunea noastră raională ne va sprijini să întreprindem în comun o sumedenie de acțiuni care ne vor da puțină folosirii mai judicioase a pământului, a sporirii producției și deci a dezvoltării cooperativelor noastre agricole”.

Propunerile făcute au cuprins o gamă largă de probleme legate de dezvoltarea agriculturii raionului Săveni, de folosirea chibzuită a marilor rezerve pe care le au cooperativele agricole. Inginerul Adrian Dumitrescu de la cooperativa agricolă din Știubieni a arătat că, împreună cu țăranii cooperatori din Negreni, pot construi un complex modern de creștere a păsărilor de apă, care ar crea posibilitatea aplicării unor metode intensive de creștere și îngrijire. Vicepreședintele cooperativei agricole din Zoițani, Alexandru Baci, referindu-se la greutățile pe care le-au întâmpinat în privința efectuării reparațiilor curente la autocamioane, a propus să se organizeze un atelier centralizat, iar în unele unități să se facă ateliere mai mari de rotărie, de construit căruțe.

Sint propuneri care îngemănează priceperea și pasiunea țăranilor cooperatori animați de dorința de a spori roadele ogoarelor, de a contribui la dezvoltarea agriculturii noastre socialiste, la înflorirea întregii economii a țării. Sint semnificative prevederile cooperativelor agricole din raionul Băilești. Cu sprijinul uniunii raionale, ele vor executa, până în anul 1970, îndigui și desecări în zona Bistreț-Nedeia-Zăval pe o suprafață de 23 400 ha; pentru irigații în sisteme mari, folosind apele Dunării, Jiului, Dăznățuiului, ce curg pe teritoriul raionului, vor amenaja circa 3 000 ha, iar în sisteme locale 2 800 ha. În raionul Băilești, ca și în alte raioane din regiunea Oltenia, se desfășoară o adevărată ofensivă care are drept scop final: „Fiecare picătură de apă la rădăcina plantelor”.

Sintem în pragul primei primăveri a primului an al cincinalului. Țăranii cooperatori pregătesc ogoarele să dea țării belșug de cereale, de piine, de fructe. Adevărații stăpini ai ogoarelor își unesc eforturile, priceperea și pasiunea pentru a spori rodnicia muncii în toate sectoarele de activitate. Avind asigurată, prin uniunile raionale, îndrumarea activității organizatorice, economice și social-culturale, cooperativele agricole de producție vor înregistra noi succese în dezvoltarea agriculturii noastre socialiste, în realizarea sarcinilor pe care cel de-al IX-lea Congres al partidului le-a pus în fața țărânimii cooperatiste din patria noastră.

OVIDIU MARALOIU

Delegatul cooperativelor din Bărcănești

ÎN UNANIMITATE

Vechimea lui Ioniță Pricopie în funcția de președinte al C.A.P. „Viața nouă” din comuna Bărcănești orașul Ploiești, este de... o lună. Adunarea generală l-a votat în unanimitate, după plecarea fostului președinte la conducerea Uniunii orașenești a cooperativelor agricole.

O lună de zile. Răstimp pe care alții, poate, l-ar fi folosit pentru acclimatizare. Comunistul Pricopie nu și-a îngăduit însă acest lux. Punerea în temă a făcut-o, cum s-ar spune, din mers. Mina sa dreaptă, consiliul de conducere. Și o noutate: ședințele largite ale consiliului de conducere, la care sint invitați de fiecare dată, un număr de membri cooperatori. Rezultatul? Există de pe acum o întreagă listă de propuneri constructive ale invitaților.

Foarte mulțumit de colaborarea cu noul președinte este și inginerul agronom Toma Drăghici. De altfel,

conlucrarea lor decurge la fel de bine ca și înainte, când Ioniță Pricopie era brigadier. El a condus ani de zile brigada a doua, care n-a cedat niciodată steagul de frunză, cu toate eforturile întreprinse de celelalte brigăzi pentru a prelua locul întâi. Această întrecere de an cu an s-a soldat cu producții tot mai mari și cu câteva... trofee.

Trofeele sint: două diplome pentru cea mai mare producție de porumb pe regiune în anii 1963—1964 și premiul al treilea pe țară la legumicultură, decernat în 1964 de Consiliul Superior al Agriculturii.

Brigada a doua, după cum ține să sublinieze inginerul, a avut cea mai mare contribuție la dobândirea acestor distincții. Ea a dat totdeauna producții superioare. Anul trecut, de pildă, s-a aplicat pentru prima dată însămânțarea directă în cimp a roșiilor de vară Chambell, în rinduri drepte ce permit mecanizarea prășitului. A fost un experiment curajos. Cooperatorii renunțau la răsaduri, ceea ce înseamnă o mare economie de timp, energie și material. Inginerul a încredințat lucrarea brigăzii a doua, eleva lui cea mai disciplinată și mai destoinică. Nu i-a înșelat așteptările: a scos 42 000 kg la hectar.

Cooperatorii din Bărcănești nu se îndoiesc că președintele va ști să aducă toate brigăzile la nivelul brigăzii pe care a condus-o. „Are experiență cu carul”, spun ei.

Tot așa au judecat și participanții la recenta conferință a Uniunii orașenești a cooperativelor agricole Ioniță Pricopie a fost ales delegat la Congresul Uniunii Naționale a cooperativelor de producție. Și tot în unanimitate.

N. CULCEA

Răspundem cititorilor

În legătură cu noul proiect de statut al cooperativelor agricole de producție și proiectul statutului Casei de pensii a membrilor C.A.P. am primit mai multe scrisori de la cititorii noștri.

La aceste întrebări dă răspunsuri tov. V. Brăiloiu, consilier juridic.

VASILE STAFI din Drăgușeni, reg. Suceava. Pensionarii din cadrul asigurărilor sociale de stat ca și alți pensionari, ca de exemplu militari sau I.O.V.R. care sint membri ai cooperativei agricole de producție, prezintă zile-muncă în cooperativele agricole de producție și locuiesc în comună au dreptul, în continuare, la lotul de teren în folosință personală. Această categorie de cooperatori nu au dreptul la pensie de la Casa de pensii a C.A.P. decit în cazul cind renunță la pensia ce o primesc de la stat.

ION BUDURLEANU din Viișoara, reg. Bacău. Proiectul noului statut prevede că toți cei care doresc să devină membri ai cooperativei agricole de producție trebuie să aducă tot pământul și celelalte bunuri prevăzute în statut, dacă dețin astfel de bunuri. Acei copii ai căror părinți sint membri cooperatori și s-au înscris cu tot pământul și cu mijloacele de producție pot deveni și ei membri ai cooperativei agricole de producție.

NICOLAE GHEORGHE ALBU, membru al C.A.P. din Păduroi, reg. Argeș. Potrivit articolului 4 din proiectul de statut al cooperativei agricole de producție, adunarea generală poate să atribuie în folosință familiilor de țăranii cooperatori o suprafață de teren de cel mult 30 ari din terenul cooperativei. Deoarece aceste terenuri sint date numai în folosință, ele nu pot fi lăsate moștenire, așa cum se pot transmite succesorilor bunurile pe care membrii cooperatori le dețin în proprietate personală, ca de exemplu casa de locuit și construcțiile gospodărești anexă, terenul pe care se află acestea și curtea, a cărei suprafață totală nu poate depăși 800 m.p.

HARALAMBIE ONIȘORU din Drăgănești, reg. Bacău. Articolul 6 din proiectul de statut prevede că adunarea generală poate da în proprietate personală, cu plată potrivit tarifului oficial, noilor căsătoriți, membri ai C.A.P. care doresc să-și construiască o locuință și nu au posibilitate să o facă pe terenul părinților, loturi de casă în suprafață de cel mult 500 m.p. din terenuri proprietatea cooperativei agricole de producție situate în vatra satului.

Aceste terenuri devin proprietatea țăranilor cooperatori nou căsătoriți.

Menționăm că loturile de casă se repartizează numai din terenurile situate în vatra satului și în nici un caz din terenurile proprietatea obștească a C.A.P. situate în afara satului.

La secția de legumicultură Ișalnița a Stațiunii experimentale Șimnic, regiunea Oltenia, se execută lucrări în vederea obținerii de hibrizi noi de roșii.

Chipuri și privești

N mîngîile ochii și gîndurile, dragostea de frumusețe și năzuințele noastre spre gingașe împerechieri de culoare, proaspăta amintire a unei expoziții și abia deschisă următoarea într-una din sălile cele mai luminoase ale Bucureștilor noștri scâlțați în soarele lui februar.

Vrem să vă povestim despre două expoziții de pictură a doi pictori tineri, plini de vigoarea sufletească și tăria unui caracter moștenite direct din izvorul doinelor, cîntecelor și urzelilor cu fir de borangic...

Primul scoborîtor din plaiurile sucevene se cheamă Octavian Vișan. Un tînăr cu privirea dreaptă, cu mintea ageră, cu mina plină de har în clipa în care începe să lucreze. Tablourile lui sînt crîmpeie autentice de țară, zugrăvite mai întii cu inima și cu simțirea și abia mai pe urmă cu vopsele.

Purtător în ochi a bogăției imense de culori așternute de foștii mari meșteri iconari ai frescelor din tencuiala unor ziduri bătute de ploii, de vinturi și dogoare, suceveanul Vișan ne-a oferit, în plin oraș, aerul proaspăt și tare al codrilor, al grădinilor și cîmpurilor lungi dintre obcine.

El ni s-a înfățișat cu 27 de lucrări, picturi în ulei — chipuri de țară și de oameni, imagini de viață contopite cu însuși izvorul de argint al Mioriței. Cîteva titluri oglindesc sursa picturii lui: **Primăvara, Pasărea toamnei, Meșter olar, Pasărea copilăriei, Flori, Iarna în Țara de Sus, Masa bunicilor...**

Al doilea pictor e tînărul Coriolan Hora, venit de la marginea de apus a țării, din Oradea. Expoziția lui abia s-a deschis, atrăgînd ochii atenți ai tuturor trecătorilor pe marea rîspintie a bulevardelor bucureștene. E o explozie de energie pictura lui, iscată dintr-un suflet plin de neastîmpăr, plin de bogății, adăpat și el la marea fluviu al obiceiurilor străbune de a încondeia casa, blidele și straietele în culorile adînci ale muntelui zărit albastru în depărtări, ale sesului de grîne coapte și ale cerului plin noaptea de albe scînteii...

Vopselele lui virtuose în fiecare dintre cele 25 de lucrări expuse, sînt lipite pe pinza tabloului ca lutul pe cuibul rînduiciei. Le simți cu ochii și cu pipăitul, născute parcă din zguduirea clipei cînd le-a trecut din tubul de metal în conturul abia schițat în cărbune.

Coriolan Hora e pictorul care pătrunde cu nuanțele culorii în toate adîncimile sufletului omului căruia îi surprinde cu finețe și pasiunea activității lui. În **Brigada Pescari, Orchestra de muzicuțe sau Taraf**, oamenii întruchipați de artist nici nu pozează și nici nu sînt înfrumusețați cu vopsele inutile. Ei trăiesc, vibrează, sînt în plină frumoasă încordare...

În priveștiile cîmpului cu dealuri, a caselor, a Hunedoarei, a culesului de porumb ori a marginei de sat, fiecare lucrare a lui grupează imagini adevărate ale țării pe care pictorul a știut să le reprezinte cu sporul lui de însuflețire, dragoste și respect față de locurile pe unde s-a preumblat cu sculele meseriei lui, un carton, un mînunchi de pensule și cîteva rotoace de vopsea groasă ca un terci.

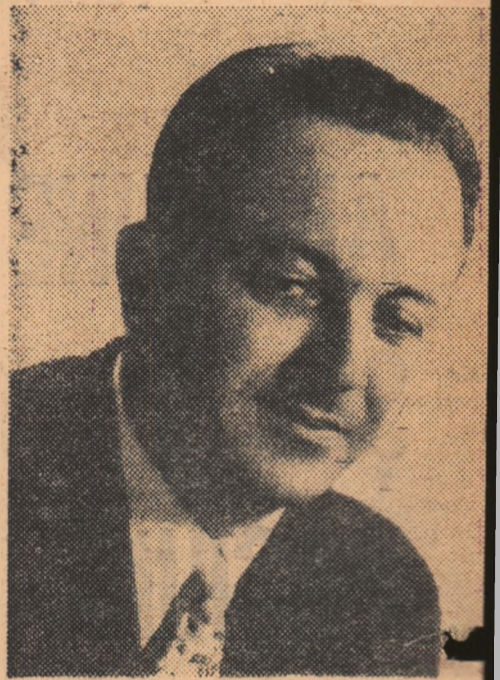
El ne aduce, în plină capitală, înalta școală a neștiuților meșteri ai poporului nostru care l-au învățat pe artist, prin obicei, prin singe, prin simțire, ceea ce el au adunat în experiența unei durate de vreo două mij de ani: răbdare, sirguintă, dragoste, iubire a pămîntului, a florilor, apelor, păsărilor și a omului care le ascultă...

Amîndoi pictorii și amîndouă expozițiile reprezintă fericitul exemplu privind felul de a folosi cu pricepere izvoarele fermecate ale culturii poporului nostru, arătîndu-ne încă o dată bogăția de valori noi ce pot fi obținute din fîntinile adînci și limpezi ale unei îndelungate tradiții de artă.

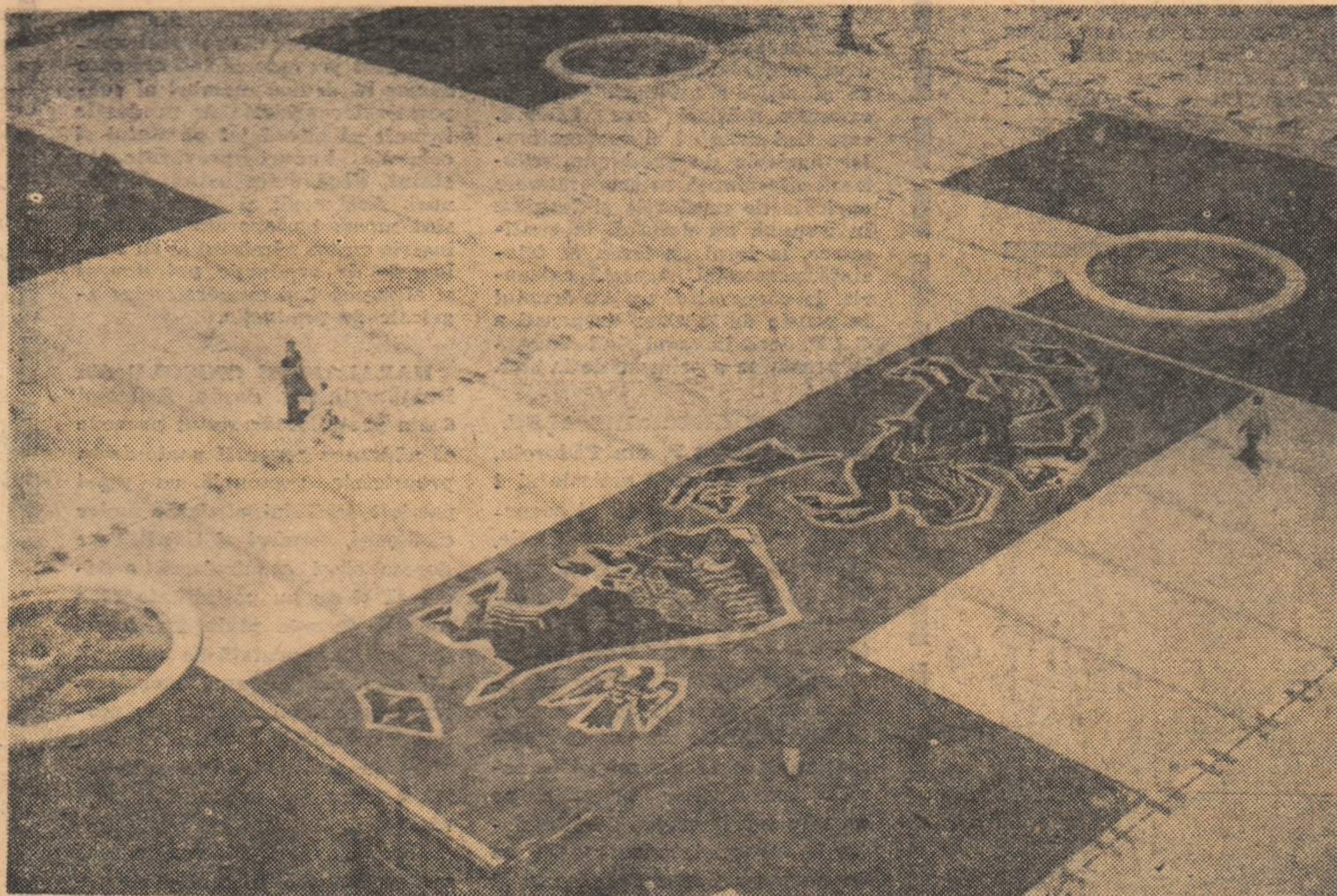
Grădina țării, îmbogățită și înfrumusețată de harniciei ei gospodari, oferă pictorilor, ca și tuturor celorlalți artiști, priveștiile ei de basm, de legendă și de adevăr: dacă o să-i întilniți pe undeva pe drum, pe la cîte o rîspintie de oraș, pe la cîte o margine de sat, ori în plină holdă, să nu-i tulburați. Să-i lăsați să lucreze liniștiți: ei sînt zugravii chipului de pămînt și flori, de dragoste și de poezie ai poporului nostru, pe vecia lungă a dăinuirii culorilor. Ei sînt ca și dumneata meștere olar, cojocar, cioplitor, cîntăreț pe trestie ori grăitor de vorbe frumoase — copii, nepoți ori frați care duc învățătura dumitale pe culmile cele mai înalte ale artei spre cînstirea ei în lumea întregă.

BARUȚU T. ARGHEZI

Scriitori români co

Scriitorul Ion Istrati, cunoscut cîtuși puțin mai ales prin numeroasele sale romane în proză consacrate vieții necoștă și înnoitoare a satelor noastre, în stil și un limbaj caracteristic locului baștină, s-a născut în Alba-Hușești, județul Dorohoi, la 19 ianuarie 1921. Și-a studii liceale la Dorohoi, iar pe cele universitare la Iași, oscilînd între cîntă și drept pînă să se dedice aprofundat problemelor de specialitate literară. A început să scrie poezii ca elev, iar debutul propriu și l-a făcut în 1947 în revista *Flacăra* cu titlul *Vin Brașovenii*, evocare a anilor de copilărie. Au urmat *Tarlaua*, *Rușii*, *La stăpînire*, *Povestiri de mai mică întindere*, multe din acestea integrîndu-se ulterior în romanul *Înfrățit*. Concomitent, autorul a deslășurat și o activitate de ziarist, în special ca colaborator la cotidienele din Iași și București, tate căreia l-a rămas fără întrerupere de timp. În perioada începutului a publicat o serie de schițe în ziarul *Scînteia*, printr-un colaborator Moș Chirica și academicienii, Moș Ansoalei. M-am dumirit eu raionul și așezărilor, flectau crîmpeie tipice și la ordinea din schimbările structurale intervenite în realitatea satului românesc în anul 1949. În cîntă evenimentul național al Eliberării țării, începînd cu *Novela Bostanii* (1949), volume care sub semnătura lui Ion Istrati au apărut cum urmează: *Criu înfrățit* (1950), *La mîna Hălăuca* (1951), *Balada Bicazului* (1952), *Pe deal* (1953), *Președintele și Trandafir* (1954), *Macazul* (1955), *Din neam rîndie* (1957), *Prin țara Moldovei* (1958) dragă inimă și *Tinerete fără tinerete*. La fîntina cu găleată (1962). În 1960 comedia *Acte Milionarii* l-a fost pusă în scenă la Teatrul Național din București, Cluj și de către Teatrul de stat din Timișoara. El este și autorul unei micromonografii despre orașul Iași. Privită în ansamblu, opera sa zugrăvește aproape în exclusivitate viața țărănimii și o cunoaște și-i împărtășește cu pasiune și

Mozaic din Piața Unirii — Iași

NUMAI
FLOARE
LÎNGĂ
FLOARE

ȘI
TE
CUM
ME

În grădina țării mare,
Numai floare lîngă floare
Răsădit-am an de an
Cum Partidul ne-a dat plan,
Pus-am roșu trandafir
Fabrici și uzine-n șir
Să-mpurpure țara toată
Cum n-a fost ea niciodată,
Pus-am galbene gherghine,
Holde-n valuri să le-aline
Soarele-n belșug de pită
Rod al muncii înfrățită,
Viorele-albastre-n cale,
Pe riuri hidrocentrale
Le-am sădit în zi senină
Să dea țării-ntregi lumină.
Cîntă țării din zare-n zare
Numai floare lîngă floare,
Tricolorul țării crește
Tot mai mindru înflorește.

Foie ve
Frumoas
Și te cî
Țară scu
Că ai oa
Ca mind
Lanuri
Și pădu
Din hot
Cresc or
Satele, c
Străluce
Cîntecu
Umplu
Cu popo
Socialis
Că-i Pa
Al popo
Din bel
Și ni-e

Cules de CHIRA VERA,
cercul literar „George
Coșbuc” — Tg. Lăpuș, re-
giunea Maramureș.

sporani

Ion ISTRATI

le evoluția spre mai bine. Pină la perspectivele aminoase consemnate mai cu seamă în ultimele volume, țărănul lui Ion Istrati parcurge un drum greu, dar sigur, cu experiențe și învățăminte grave. El este acela care-l nevoit să-și îndă animalul de muncă, lăcrămînd ca după un rate și tot el lovește cu sete în boierul nevolnic, cerîndu-i neîndurător drepturile pentru muncă furată. Este același țărăn care mîngieie u mina împietrită frunza galbenă a păpușoiului scit de secetă și, cu ochii pierduți în zarea întinse, imploră în genuunchi minunea unei ploii salvatoare. Este țărănul disprețuit și înfometat, plecat la alt capăt de țară după un sac de făină. Amintim zguduitorul imagine a „trebului foamei” din Griu înfrățit realizată cu un eal talent de autor prin aglomerarea unor detalii și acțiuni foarte variate ce pun în contrast auzența îndurerată și dirză a celor înfometateți u lăfăiala și buna dispoziție a speculanților și ndustriașilor care, în compartimente luxoase, și destăinuiesc cu sinistră voioșie metodele de peculă și exploatare. Și unii eroi negativi ai autorului, individualizați cu realism, ca Nechitor Adutculesel, de exemplu, au atras în timp atenția cititorilor și a criticii literare.

Evoluția conștiinței țărănului muncitor l-a tras însă statornic pe autor în scrierile sale de mai mică întindere. Trecînd peste unele încercări facile cum este M-am dumirît eu raionul, această evoluție în procesul gîndirii muncitorului de pe ogoare, sub influența determinată a ideologiei partidului, a schimbărilor în structura societății etc. este surprinsă în multe împrejurări cu suficient realism mai ales sub latitudinea manifestărilor temperamentale. Un erou cum este Ghiță Hulubet, zis Uritu, poartă în sinea lui multă vreme urmările lipsei de educație din inerețea-i săracă. Asta îl face să se manifeste la multe ori cu violență, fără stăpînirea necesară deși cu un dozaj apreciazabil de sinceritate. Sînd eroul înțelege că socialismul nu înseamnă numai luptă pentru bunăstare materială, ci și o luptă pentru transformarea conștiinței umane, și pune el singur problema autoeducării, firește cu originalității pline de umor. Există la Ion Istrati și un tip de moldovean aprig și „colțos” inerior refractar pină și la spiritul innoitor, inliferent, voit față de frămîntările colective Niță Ziei din Griu înfrățit, Neculai Chircu din Bucurie ș.a.), dar pe care viața îl aduce treptat pe făgașul firesc făcîndu-l să devină, sub o altă ipostază, cel mult „ambitiosii” pozitivi din chițele volumului Prin țara Moldovei unde un on Botea din Valea Ursului, de pildă, rămîne pentru o noapte în Iași numai ca să fie inițiat în sat ce urmărește un spectacol pe scena teatrului. Sînt personaje tipic moldovenești, am

spune, cu domolirea sufletului și a gestului, cu perseverențe tăcute și sfătoșenii demne de luare aminte, cum ar fi Olănuța (O femeie cuminte) sau activistul de partid din povestirea Mănuca.

Fără a urmări decît rareori și cu izbînzi numai parțiale destine complexe, autorul caracterizează tipologic pe eroii preferați cu mijloacele specifice artei realiste (scene și situații epice, analiză psihologică, relatere narativă, dialog) dar, mai frecvent, cu ajutorul portretizării.

O notă particulară a prozei lui Ion Istrati o dă participarea activă a autorului, alături de ceilalți eroi, fie ca o individualitate aparte, fie prin potențarea lirică a subiectului sau a unor relații semnificative, fie chiar prin mult discutatul însușire deliberată a vorbirii eroilor inșiși.

Ca și alți prozatori, în genere dintre cei moldoveni, Ion Istrati are un deosebit simț al naturii pe care îl pune adesea în corelație cu lumea sufletească și cu evoluția destinului eroilor săi. Pentru autor natura nu-i în primul rînd un solicitant miraculos, care să l copleșească prin măreție și necunoscut. El o privește și o resimte prin prisma unei robuste sensibilități țărănești am zice. Ce înseamnă venirea grăbită a iernii? Ce semnificație are odrăslirea bogată a păpușoiilor? etc. În felul acesta digresiunile descriptive sînt subordonate, de regulă, conținutului epic.

Ca reporter cu îndelungată activitate, Ion Istrati a întrecut adeseori limitele specifice genului reportericesc ajungînd la adevărate și calde povestiri despre oameni, locuri și fapte înfîntate în multele lui peregrinări mai ales prin satele Moldovei

Umorul robust, împletit cu reale calități de portretist și descriptiv, simțul utilizării detaliului, care aduce în ansamblul compoziției epice semnificații și sugestii neașteptate, conducerea narațiunii către un deznodămînt în genere veridic l-au preocupat întotdeauna pe prozator.

Ion Istrati dovedește eforturi recente și în direcția conciziunii epice, a analizei psihologice mai pregnante, a proprietății și limpezimii stilistice.

În momentul de față el a terminat al doilea volum al romanului autobiografic Din neagra țărănie considerat reușita cea mai de seamă a creației sale cunoscute pină în prezent, lucrează la încă un roman dedicat țărănimii cooperatiste și la o piesă de teatru inspirată de noul profil moral al femeii epocii noastre. Scrierile sale au fost traduse în limbile rusă, germană, maghiară, engleză și franceză.

L. DUMBRAVĂ

Poșta redacției

DE VORBĂ DESPRE POEZIE

Rolul de dascăl întru poezie nu mă atrage. Dimpotrivă! Solicitat de redacția revistei, mă încumet să răspund corespondenților poeți, nu în calitate de „maestru”, ci în calitate de coleg, de prieten, cu oarecare experiență în materie. Nici prin gînd nu-mi trece să formulez sentințe fără drept de apel. Voi evita și analiza pretențioasă, care în nici un caz nu-și are locul aici. Voi încerca să-mi spun simplu și pe scurt, foarte pe scurt, părerea despre versurile primite la redacție, să aleg pe cele mai izbutite și să regret ne-reușita altora. Cam asta e tot. Firește că opinia mea nu echivalează cu nici o rețetă și nu obligă pe nimeni.

Și acum citeva răspunsuri.

T. GEORGESCU — Teiu, regiunea Argeș. Intenția dv. de a cînta munca tractoriștilor și a le aduce astfel — după cum vă exprimați în scrisoare — „bine-meritata laudă”, este la rîndul ei laudabilă. Versurile suferă însă din cauza lipsei de imagini și a tonului voit declamator. Că tractoriștii lucrează ca să dea țării mai multă pîine și S-aducă în case trai bun, fericit, Să piară și spini și mălură nu comportă nici o îndoielă. Dar poezia e, totuși, altceva...

SCODREANU HRISTU — Constanța. Multă ușurință de versificație. „Lacul Roșu” mi se pare mai reușită, dar fără nici un ecou din contemporaneitate.

HORIA DOINARU — Alba Iulia. Numeroase versuri citabile. Iată, de pildă, această sintetică și foarte izbutită imagine a prezentului nostru: „N-avem, nu mai avem pe nimeni răstignit...” din poezia „Virstele”. Sau: Plugurile piaptănă pletele negre și moi, pletele strălucitoare, urse cu mirt și aloi...

Brazdele patriei mele, inele, inele de logodnă, de nuntă.

din poezia „Șesurile mele”. Și multe altele. Totuși sînt și numeroase, să le zic așa, zvirli-turi din condei, ca și vorbe inutile, prețioase.

Reproducem mai jos poema „Basorelieful lui Horia, Cloșca și Crișan de la Alba Iulia”:

Să nu credești că noi am rămas numai jumătate de piatră cînd oasele noastre, toate, au fost zdrobite pe roată. Călăii aveau atunci certitudinea sentimentelor muced, murdare ca zgura... Judecătorii — textele, oratoria, scrisura...

Iar noi aveam aerul muntelui, focul de la Cărpiniș, vîntul acesta cu tărie de geruri uscate care suflă să spulbere zăpezile negre...

Și mai aveam buciumul care buciuma cerbii toamna, cînd se coace porumbul, primăvara, cînd dă colțul terbiu.

MALIU BOGOE — Filași. S-ar părea că epigrama e genul în care vă mișcați mai bineșor. Dau ca exemplu:

Revistei „Ramuri”, la care colaborează prea puțini olteni.

Nu le fac nici o dojană și nici nu le caut vina, Dar la „Ramuri” e olteană... Rădăcina.

GH. NEDELEA — Birlad. Din păcate, numai bună intenție, deci prea puțin.

GEORGE COANDĂ — Tirgoviște. Mai încercați.

M. DREVĂRESCU, comuna Crasna-Zalău. În general textele primite sînt destul de bune pentru a figura într-un album de familie sau într-un caiet de amintiri, nu însă pentru a fi publicate în revistă. Mai încercați.

NICOLAE BOGDAN — Tirgoviște. Regret, însă n-am găsit „nectarul” promis, deși versurile Din poezie oamenii au construit scări, de steaua polară le-au sprijinit... dau oarecari speranțe.

CORVIN ALEXE — Videle, regiunea București. Sinceră dragoste de țară, dar nu și poezie. Singure ritmul și rima nu rezolvă nimic. Se cere în primul rînd imagine artistică.

ANATOLIE PANIȘ — Snagov, ILARION ZAMFIRESCU — Gherla, regiunea Cluj, și C. PARJU — Salonta, regiunea Crișana, Deocamdată nu.

EUGEN FRUNZĂ

T
ĂG

vră,
iea țară,
mereu
rsul meu,
citori
de flori,
e blonde
e sonde.
re
ib soare

le,
a
nănia.
ubit
umit,
ar
r
lumină
senină.

de ION RADU
ANU din Fetești,
București.

RODICA
TEODORESCU:
„Cîntec nou”

Descoperirile făcute în fizica nucleară și-au găsit întrebuințare și în agricultură. Așa-ziii izotopi radioactivi, utilizați pe scară tot mai largă în cunoașterea proceselor care se petrec în plante, sînt folosiți și pentru influențarea creșterii și dezvoltării mai bune a plantelor, deci la obținerea de recolte mai mari și de calitate. Aceasta se realizează nu introducînd izotopii radioactivi în plante, ceea ce ar prezenta un pericol pentru sănătatea oamenilor și animalelor care ar consuma aceste plante, ci supunînd plantele, în special semințele înainte de semănat, radiațiilor emise de izotopi sau produse pe altă cale în ciclotroni și reactori atomici.

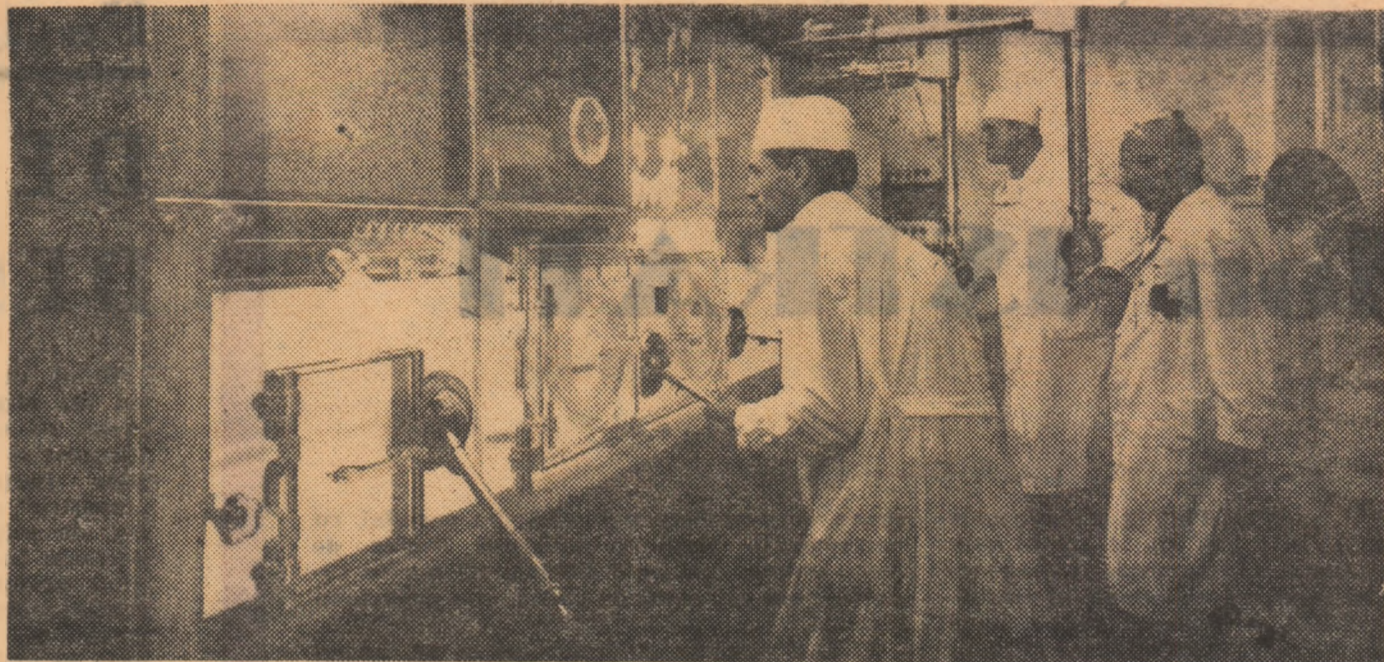
Metoda iradierii plantelor nu prezintă nici un pericol pentru consumatorii plantelor respective (oameni sau animale).

Din grupul radiațiilor ionizante fac parte: razele X (Roentgen), razele gama de diferite densități, razele beta, neutronii rapizi, neutronii lenți (termici) ș. a. Toate aceste radiații sînt electromagnetice.

Folosirea radiațiilor ionizante în agricultură

Dintre radiațiile amintite cel mai des sînt folosite razele X și razele gama (produse de cobaltul radioactiv). Mai puțin sînt folosite razele beta emise de fosforul și sulful radioactiv, care sînt foarte periculoase pentru cei care lucrează cu ele, dacă n-au protecția asigurată.

Pentru obținerea de plante cu o creștere și o dezvoltare mai bună se iradiază în mod obișnuit semințele înainte de semănat. Iradierea se face timp de câteva minute pînă la 24 de ore, după natura radiației, intensitatea ei, natura semințelor de plante care se iradiază.

La Institutul de fizică atomică al Academiei se prelucrează izotopii radioactivi de raze beta cu energie slabă.

Pînă în prezent s-au obținut în unele țări rezultate bune la o serie de plante, folosindu-se radiațiile în doze mici. La mazăre, de pildă, s-au obținut sporuri de recoltă de 39—41 la sută, la fasole, de aproximativ 98 la sută, iar la soia, de 53 la sută față de plantele martor, adică la acelea provenite din semințe neiradiate. Prin iradierea semințelor de morcov cu raze gama, produse de cobaltul radioactiv, s-a obținut o creștere a producției de rădăcină cu 24—30 la sută, iar în carotină (provitamina A) cu 3—12 la sută față de plantele neiradiate.

Și în țara noastră se cercetează acțiunea radiațiilor ionizante asupra plantelor, într-o serie de institute ale Academiei Republicii Socialiste România și în unele institute agronomice. Așa, de exemplu, cercetători din Institutul central de cercetări agricole din București iradiind semințe de porumb, de grâu, de orz, ovăz, au obținut plante cu multe însușiri bune: creștere și dezvoltare mai accelerată, fructificare mai bună, rezistență mai mare la diferite boli și paraziți. În cadrul Institutului agronomic „N. Bălcescu”, prin tratarea semințelor de ovăz cu radiații beta, s-a obținut un spor de recoltă de 5,5—13 la sută, iar prin tratarea semințelor de tomate cu raze gama, un spor de 15—20 la sută.

Aceste efecte bune se explică prin aceea că radiațiile pătrund în semințe modifică arderile, prelucrarea și asimilarea substanțelor nutritive. Pe scurt, ele modifică toate procesele ce se petrec în plante.

În agricultură se fac cercetări și cu doze mari de radiații ionizante. În acest caz plantele își întârzie creșterea și dezvoltarea. Acest efect este folosit de om pentru a întârzia înfloritul la unii pomi fructiferi (cais, piersic etc.) primăvara cînd condi-

țiile climatice sînt nefavorabile și în scopul prelungirii duratei de păstrare a cartofilor, a rădăcinilor (morcovi, sfeclă, țelină etc.). Prin iradiere cu raze gama, aceste produse vegetale se păstrează proaspete și suculente pînă în luna iunie, fără să incolțească.

Iradiții ionizante, în doze mari, se folosesc în agricultură și pentru a se obține așa-numitele „mutații”, survenite în urma schimbării eredității plantelor. Astfel de mutații au dat posibilitatea să se obțină în unele țări soiuri noi de plante (porumb, fasole, muștar, napi etc.).

În doze mari, radiațiile ionizante se folosesc cu succes și la sterilizarea semințelor în silozuri și la combaterea dăunătorilor animali (gărgărițe și alte insecte).

În țara noastră, un grup de cercetători ce lucrează în cadrul Academiei Republicii Socialiste România, a folosit cu succes radiațiile X și gama, pentru distrugerea ciupercilor parazite ce produc ruginile și tăciunile la cereale.

Cooperativizarea agriculturii în țara noastră deschide largi perspective de viitor în ce privește studiarea și aplicarea radiațiilor ionizante. Considerăm că folosirea rezultatelor obținute pînă în prezent în acest domeniu nou al științelor biologice vor contribui la realizarea sarcinilor trasate de cel de-al IX-lea Congres al P.C.R. agriculturii noastre.

Ținem să subliniem că metodele bazate pe folosirea radiațiilor ionizante nu înlocuiesc metodele folosite pînă în prezent în agricultură, ci doar le completează în mod fericit, permițînd obținerea de recolte mai mari și de calitate mai superioară.

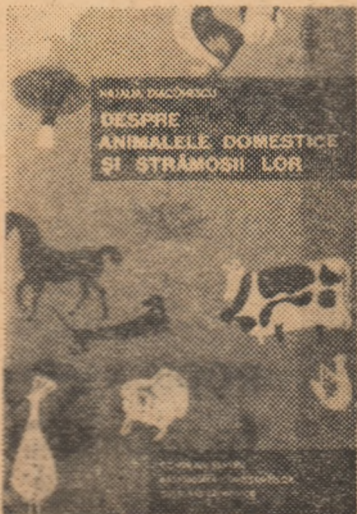
Prof. dr. H. CHIRILEI
Institutul agronomic „N. Bălcescu” București

Ce să citim

Despre animalele domestice și strămoșii lor

Apărută în Editura științifică, broșura Despre animalele domestice și strămoșii lor informează pe cititori asupra strădaniilor pe care le-a depus omul, de-a lungul a mii și mii de ani, pentru a domestici o serie de animale și pentru a obține, mai apoi, exemplare din ce în ce mai perfecționate. Expunerea se bazează pe o vastă documentare științifică, începînd cu resturile descoperite de arheologi și pînă la faptele cele mai noi expuse de o serie de crescători renumiți de animale și oameni de știință.

Scrisă pe înțelesul tuturor, broșura de față oferă o lectură pasionantă și instructivă.

Clima — de la ecuator la poli

Străbătînd planeta noastră de la ecuator la poli, întîlnim variate zone climatice. Dacă la ecuator e în permanență vară, la poli domină iarna veșnică. Între aceste două extreme se găsesc însă zonele de climă: tropicală și subtropicală, musonică, temperată și subpolară, cu diferitele lor variante.

Explicînd procesul de formare a cliimei, autorul evidențiază factorii hotărîtori care contribuie la aceasta: încălzirea solară diferită de la ecuator la poli, felul suprafeței globului terestru, circuitul aerului și al apei în natură.

Intr-un capitol aparte, broșura tratează despre clima țării noastre.

Strigol și fantome

Titlul ridică o întrebare: există strigoi și fantome? Cazuri consemnate de literatură sau prezentate de anumite persoane sînt de domeniul „întîmplărilor ciudate sau al fenomenelor psihice bolnăvicioase. Broșura lămurește aceste probleme în lumina cercetărilor făcute de medici, psihologi, etnografi, a rezultatelor obținute de știință. Se dovedește că strigoii și fantele nu sînt altceva decît plămăziri ale unor minți bolnăvicioase, cazuri de halucinații și vedenii.

Broșura, Strigoi și fantome, apărută în Editura științifică, examinează o birșia și caracterul acestor superstiții.

Magazin științific

Soiuri noi de sfeclă de zahăr

La Stațiunea experimentală Lovrin din regiunea Banat au fost create, în ultima vreme, noi soiuri de sfeclă de zahăr furajeră (nr. 27 și nr. 29) care asigură cantități mai mari de unități nutritive la hectar, în raport cu alte soiuri cultivate în prezent. Așa, de pildă, soiul nr. 27 conține 12—15 la sută substanță uscată, iar soiul nr. 29 are o concentrație de substanță uscată de numai 10—11 la sută, însă dă o producție mai mare de rădăcini la hectar.

O nouă instalație nucleară

Un generator de neutroni — acceleratori de particule destinate obținerii unui flux intens de neutroni rapizi monoenergetici — a fost pus, de curînd, în funcțiune la Institutul de fizică atomică din București.

Acest generator de dimensiuni reduse, conceput și realizat în întregime de specialiști români, este transportabil și prezintă o mare securitate cu ocazia întrebuințării sale.

Instalația permite de a se executa studii asupra corpurilor solide de spectrometrie nucleară, studii pentru determinarea duratei medii a neutronilor ca și un mare volum de cercetări în domeniul fizicii reactorilor.

Datorită generatorului de neutroni se poate efectua cu

o foarte mare sensibilitate o largă gamă de analize chimice.

Toxina „Dick” în stare pură

Un colectiv de cercetători ai Institutului de seruri și vaccinuri „Dr. I. Cantacuzino” din București a obținut toxina cristalină „Dick” (toxina „Dick” cristalină este indispensabilă pentru stabilirea precisă a diagnosticului în cazuri de scarlatină), sub formă de cristale în formă pură, care se caracterizează printr-un înalt grad de activitate și puritate.

Alcoolul și cancerul

Studii făcute în câteva spitale din S.U.A. arată că marii băutori de alcool și fumătorii se îmbolnăvesc mult mai ușor de cancer la gură și la gît decît cei ce nu beau și nu fumează. Cînd cel care bea mai și fumează, pericolul de a se îmbolnăvi de cancer crește și mai mult.

Efectul cancerigen al alcoolului nu este încă destul de bine lămurit. Se crede însă că el face țesuturile mai sensibile la acțiunea tutunului și ai altor agenți cancerigeni.

Transplantarea de valvule aortice

Un chirurg din Noua Zeelandă, dr. Brian Barrat-Boyes, procedează la transplantarea valvulei aortice persoanelor care suferă de unele leziuni cardiace. Valvulele pentru transplantare sînt extrase de la persoane decedate din alte cauze decît de boli de inimă.

Pînă în prezent, la cei peste 180 de pacienți supuși operației de transplantare a valvulei aortice nu s-au semnalat tuburări postoperatorii.

ACOLO UNDE DOAR PASĂRILE SÎNT LIBERE

- IMPERIU COLONIAL CU O SUPRAFAȚĂ DE 25 ORI MAI MARE DECÎT A METROPOLEI.
- MUNCA FORȚATĂ ȘI EXPORT DE SCLAVI.
- SOCOTEALA DE ACASĂ NU SE POTRIVEȘTE CU CEA DIN... COLONII.

Un ziarist vest-german de la Süddeutsche Zeitung, reușind să pătrundă într-una din coloniile portugheze din Africa — lucru nemaipomenit ținând seama de strășnicia cu care se păstrează „secretul” asupra stărilor de aici — sintetiză în cuvinte puține impresiile sale: „În Angola nu există libertate. Aici numai pasărele sînt libere”.

Concluzie perfect valabilă pentru întregul imperiu colonial portughez, pentru Angola ca și pentru Mozambic, Guineea portugheză ori micile insule Timor și Makao. Toate aceste colonii ce se întind pe o suprafață de 25 de ori mai mare decît a Portugaliei, avind o populație de peste 12 milioane oameni (ceea ce reprezintă aproape 30 la sută din populația tuturor țărilor coloniale de pe glob), au fost rebotezate. Acum li se spun „teritorii de peste mări ale Portugaliei”, dar, noua denumire nu schimbă cu nimic vechile strări de lucruri.

Reprezentanții Portugaliei declară, de curind, la O.N.U. că apără „civilizația” în colonii. Ceea ce se petrece însă în așa-zisele provincii „de peste mări” se situează la polul opus noțiunii de civilizație. În cei

salariului lor revenind statului portughez.

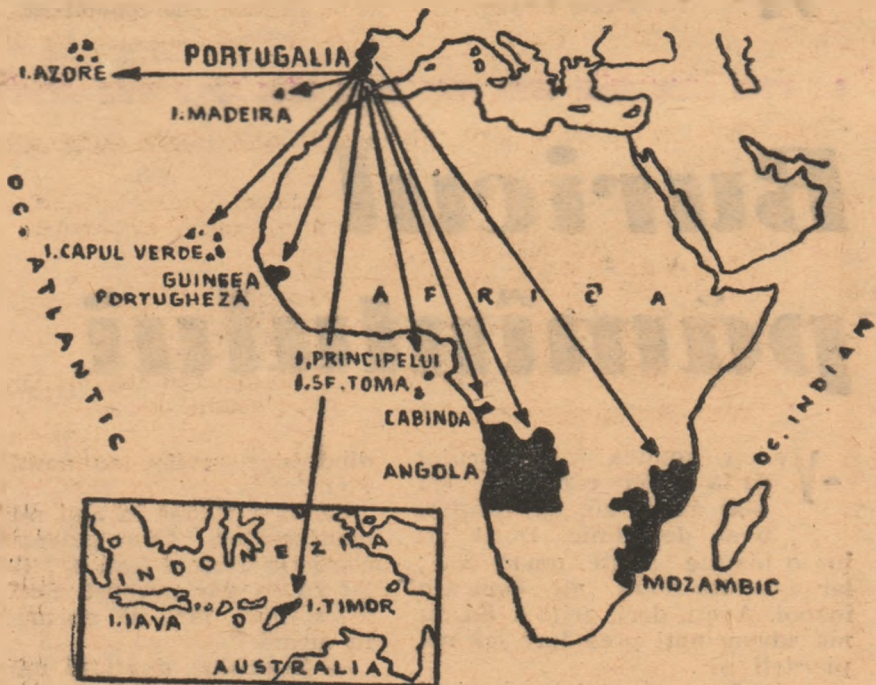
Puținii țărani liberi din colonii (în jur le 600 000) sînt de fapt nevoiți să cultive ceea ce marii planșatori le dictează și să-și vîndă produsele la prețuri impuse.

În ce privește alte aspecte ale „civilizației” pe care colonialiștii vor să o „apere” în ținuturile de peste mări, este semnificativ faptul că la 12 milioane de africani sînt doar 380 cadre sanitare; că media de vîrstă a africanilor nu depășește 28 de ani; că proporția neștiutorilor de carte se ridică la 97 la sută din populație.

Nu civilizația, ci privilegiile, dreptul de a jefui și omori apără colonialiștii portughezi. Socoteala de acasă nu se potrivește însă cu cea din colonii. Poetul revoluționar angolez, Agostinho Neto spunea într-o poezie a sa:

Măicuță a mea,
Tu, ca toate mamele africane,
În ceasul despărțirii de fiul iubit
M-ai învățat răbdarea
M-ai învățat așteptarea

Dar pe mine viața
M-a sfătuit să uit
Răbdarea și așteptarea.
Eu nu mai aștept!

aproape 500 de ani, colonialiștii portughezi au avut timp suficient să-și perfecționeze, sub camuflajul „misiunii civilizatoare” metodele de exploatare, de jaf și de teroare. Oficial, sclavia și comerțul cu sclavi, de pildă, au fost abolite. Dar aceste practici au îmbrăcat altă formă. Autoritățile portugheze au rolul, printre altele, de a recruta brațe de muncă gratuite pentru marile societăți ce au pus stăpînire pe aproape toate bogățiile țării, pe plantațiile imense de cafea, bumbac, trestie de zahăr ca și pe exploatarea miniere. Lucrul acesta este lesnicios dacă ne gîndim că fiecare locuitor, între 16 și 60 de ani, are de plătit un impozit în bani, și care de cele mai multe ori se transformă într-o prestație în muncă, cei în cauză neavînd cu ce plăti. Un mare contingent de muncitori sclavi îl dau cei condamnați pentru diferite pricini, iar legile sînt astfel întocmite încît autoritățile pot oricînd declara pe oricine delictiv.

Brațele de muncă gratuite prisoșesc în așa măsură încît colonialiștii își pot permite să exporte această „marfă”. Printr-o înțelegere încheiată încă în 1909, Salazar trimite în fiecare an 100 000 de africani în minele din Transvaal, o mare parte a

Popoarele Angolei, Mozambicului, Guineei portugheze nu mai vor să rabde, nu mai vor să aștepte, ele s-au ridicat la luptă armată împotriva jugului colonial. Concentrarea masivă de trupe înarmate cu cele mai moderne arme, distrugerea localităților cu napalm, represuniile sîngeroase, n-au putut opri în nici una din colonii avîntul luptei de eliberare. În Mozambic, din septembrie 1964 cînd a pornit insurecția armată, au fost eliberați (pînă în septembrie 1965) peste 800 000 de locuitori. Forțele insurgente din Angola controlează și ele 40 la sută din teritoriul țării, iar în Guineea portugheză întreg sudul (circa jumătate din teritoriul) se află în mîinile patrioților. În regiunile eliberate viața se organizează pe alte teme. Fermele și plantațiile părăsite de colonialiști sînt puse sub controlul comitetelor populare de administrare, iau ființă cooperative experimentale, se desfășoară munca de refacere și consolidare a economiei, munca educativă. Faptele arată că popoarele care au suferit sute de ani robia colonială sînt decise să ducă lupta pînă la victorie, pînă la dobîndirea independenței.

E. MARTIN

Vorbe și realități

Ministrul agriculturii din Venezuela, Pedro Segnini, a recunoscut, în cadrul unei conferințe de presă, că 66 la sută din populația rurală din țara sa are un venit anual de numai 177 dolari. O asemenea situație, a precizat ministrul, este o mărturie a foametei și sărăciei ce domnește la noi. Cu un asemenea venit nu putem vorbi de nici un fel de progres. Pedro Segnini a subliniat necesitatea unor reforme radicale în domeniul agriculturii, deși cabinetul din care face parte nici nu se gîndește să întreprindă

inoiri democratice la sate și, în primul rînd reforma agrară. (Institutul „de studii” creat în acest scop, acum cîțiva ani, s-a împotmolit într-o birocrație sterilă).

Iar atunci cînd țărani, ajunși la disperare ocupă pămînturi moșierești lăsate în paragină și le cultivă, poliția se grăbește să se dedea la crunte represii. În regiunile din preajma orașelor San Fernando, Barinas, Tucupita și Merida, sute de țărani au fost arestați și torturați deoarece au „îndrăznit” să

acționeze, ocupînd și cultivînd pămînturi lăsate de ani de zile pîloagă de latifundiari. Cu toate acestea lupta țăranilor continuă. Astfel, peste 120 de familii de țărani venezueleni au ocupat aproape 2 000 hectare de pămînt în localitatea Uverito (Statul Guarico). Țăranii au declarat: „familiiile noastre mor de foame și nu ne-a mai rămas altceva de făcut decît să ocupăm pămîntul pentru a putea supraviețui”.

P. T.

Pe scurt

- În R. S. Cehoslovacă se pregătește, pentru luna martie, o consfătuire a lucrătorilor din agricultură, la care se vor stabili căile de dezvoltare a acestei ramuri a economiei.
- Sindicatul din Republica Dominicană, sprijinit de principalele partide politice, au declanșat de aproape o săptămînă grevă generală, în semn de protest contra mitralierii unei manifestații studențești.
- Turneul din Egipt al artistei poporului Zenaida Pally, primă solistă a Teatrului de Operă și Balet din București, se bucură de un mare succes.
- Orașul bulgar Ruse va găzdui, între 27 martie și 10 aprilie, al cincilea festival muzical consacrat țărilor dunărene. Țara noastră va fi reprezentată de orchestra Radiodifuziunii din București.

Radio - Televiziune

Din programul pe săptămîna 20 - 26 februarie 1966

RADIO

RADIOJURNALE ȘI BULETINE DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 6; 7; 11; 20; 22; 23,52; programul II: 6,30; 14; 19; 21; 23; 0,52; în fiecare zi de lucru: programul I: 5; 6; 7; 10; 12; 14; 16; 20; 22; 23,52; programul II: 7,30; 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21; 23; 0,52.

EMISIUNI PENTRU SATE: Duminică: programul I: 10; în fiecare zi de lucru: programul I: 6,15.

DUMINICĂ: programul I: 11,05 Melodii populare. 14,15 Doi interpreți îndrăgiți ai folclorului nostru: Maria Lătareșu și Traian Lăscuț-Făgărășanu. 18,35 Medalion — Constantin Brăncuși. 20,15 Teatrul la microfon. Premiera „Colegii”. Scenariu radiofonic după romanul lui Vasili Axionov; programul II: 8,30 „Lasă-mă doruț mai lin” — cîntece de dor și jocuri. 14,10 La microfon, Margareta Pislaru

LUNI: programul I: 8,20 Jocuri populare. 10,05 Tineri interpreți de folclor: Maria Bararu, Ana Piuaru-Gavrilăscu și Gavril Prunoiu — voce, Petru Bundiș — vioară, Dumitru Fărcaș — oboi, Gică Mustăcioară — fluiet. 18,50 Scurt program pentru iubitorii muzicii populare. 19,00 Odă vitejilor—Decebal, fiul lui Scario — Evocare radiofonică de Alexandru Mitru; programul II: 12,30 Orchestra de muzică populară „Doina Olteniei” din Craiova. 16,00 Muzică populară din regiunile patriei 17,45 Melodii populare

MARȚI: programul I: 6,22 Jocuri populare interpretate la fluiet. 10,05 Cîntăreți ai plaiurilor noastre: Tache Airinei din comuna Schiopeni, regiunea Iași — fluiet; Viortica Flintașu din Bihor — voce; Nicu Costache din Constanța — acordeon; Gheorghe Rotariu din Timișoara — voce; Florea Voinicilă din Pitești — vioară; Puica Popescu din Craiova — voce; Alexandru Ivașcu din comuna Dobra, regiunea Ploiești — muzică; programul II: 11,07 Din repertoriul solștilor de muzică populară Dumitru Sopen, Costel Moişa și Stela Fîrulescu. 13,08 „Minunată-i patria mea” — program de cîntece și jocuri.

MIERCURI: programul I: 10,15 Melodii populare din Moldova. 14,08 Din albumul muzicii corale românești. 18,13 Melodii populare interpretate de Tita Bărbulescu și acordeonistul Nicolae Florian. 20,55 „Mîndre-s cîntecele noastre” — muzică populară. 21,15 Mituri și legende. „Miorița”. Autorul emisiunii: Dan Deșliu; programul II: 9,31 Muzică populară cu: Ion Blăjan, Grigore Prican și

Sașa Bizgu. 14,30 Muzică din opera „Pană Lesnea Rusalim” de Paul Constantinescu.

JOI: programul I: 6,22 Cîntă, ceteră, cu foc. 7,30 „Satul nostru a-nflorit” — emisiune de cîntece populare. 16,20 Cîntă Felician Fărcașu și Fănică Stănescu-Românești. 21,25 Rapsozi ai cîntecului nostru popular; programul II: 14,30 Prelucrări de folclor ale compozitorilor noștri. 19,03 Întîlnire cu romanța.

VINERI: programul I: 7,30 Cîntă Alexandru Dumbravă și Ion Copil — muzică populară. 11,15 Teatrul la microfon. Ciclul Radiodifuziunea în sprijinul școlii — O noapte furtunoasă — de I. L. Caragiale. 18,13 „Viață nouă, cîntec nou” — muzică populară; programul II: 9,25 Hinerar folcloric muzical prin regiunile patriei. 13,30 Lectură dramatizată din romanul „Triunghiul” de Pop Simion. 14,45 Interpreți de folclor: Maria Trifoi și Ion Leuca.

SÎMBĂȚĂ: programul I: 8,08 „De la virful bradului la albastrul valului” — program de cîntece populare. 13,15 Ansambluri artistice de la sate: corul cîminului cultural din comuna Topoloveni-Argeș, dirijat de Ion Ionescu; programul II: 8,30 Muzică populară. 15,10 Din creația clasicilor muzicii corale românești. 15,30 Soliști de muzică populară: Ana Pacatiuș, Ion Lăceanu și Constantin Busuioc.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ

11.00 Emisiune pentru sate... Din cuprins: ● Instantanee de la conferința pentru constituirea Uniunii regionale București a cooperativelor agricole de producție.

MARȚI

21.15 Film: Hoțul de piersici.

MIERCURI

19.30 Seară de teatru: Cezar și Cleopatra, de G. B. Shaw.

JOI

11.40 Aspecte de la Campionatul mondial de patinaj artistic

21.15 Seară de operă: Don Pasquale, de Gaetano Donizetti.

VINERI

11.25 Aspecte de la Campionatul mondial de patinaj artistic.

21.45 Atlas folcloric — Țara Năsăudului.

SÎMBĂȚĂ

21.00 Film: „Sfîntul”.

21.50 Aspecte de la Campionatul mondial de patinaj artistic.

O MAȘINA NEBREVETATĂ

Există fel de fel de mașini. Toată lumea știe că există... Eu, ce-i drept, nu cunosc prea multe feluri de mașini, dar am să vă prezint totuși una despre a cărei existență nu știe nimeni.

Cum arată? Ca orice mașină și totuși nu seamănă cu nici una anume. Mecanismele mașinii pe care n-o cunoaște nimeni și pe care o știu doar eu, pentru că n-a fost brevetată, funcționează fără apă, fără gaz și fără alți combustibili. Ea merge numai pe bază de planuri.

O demonstrație mai concretă s-a efectuat cu această mașină în Suceava, la Comitetul regional de cultură și artă cu „Planul de măsuri pentru perioada de iarnă” (v-am spus că mașina lucrează fără combustibil, dar cu... planuri). Planul a fost scris, introdus în mașină și...

— „Către Comitetul raional de cultură Vatra Dornei...” S-aude?

— S-aude.
— Să-l aveți pentru orientare.

— Comitetul de cultură Săveni?

— Auzit. Pentru orientare.

— Botoșani?

— Etc., etc.

Apoi, după ce raioanele s-au „orientat”, transcriind aidoma sau aproape exact planul transmis de Comitetul regional de cultură și artă, cu prilejul amintitei demonstrații, au „imprumutat” și mașina; mașina care lucrează pe bază de... planuri, și:

— Alo, căminul cultural din comuna...

— Da, căminul.

— Vă trimitem planul. Pentru orientare, s-aude?

— Se.

Directorii unor cămine culturale au primit planul și s-au „orientat” și ei transcriindu-l aproape exact. Așa se face că planul de măsuri, pentru perioada de iarnă, al căminului cultural din Miorcani, raionul Săveni, e frate geamăn cu al căminului cultural din Poiana, raionul Botoșani (și chiar cu alte planuri și planulețe ale unor cămine cul-

turale din raioanele Vatra Dornei sau Rădăuți). De asemenea, planul de la Miorcani e frate geamăn cu cel de la Săveni, cel de la Săveni, cu cel de la Botoșani; iar planurile de la Săveni și Botoșani seamănă de parcă ar fi frați gemeni, cu planul Comitetului regional de cultură și artă, deci acesta din urmă, fiind frate cu Săvenii, Săvenii cu Miorcanii, planul de muncă al căminului cultural din Miorcani e frate, tot geamăn, cu planul Comitetului de cultură și artă Suceava. Ce mai, o familie întregă.

Și aceasta, numai din vina mașinii de care vorbeam. O fi bună mașina, dar — și asta uitasem să vă spun — mai are și lip-suri; naște planuri gemene, formale.

Tocmai de aceea n-a fost brevetată.

Și sperăm să nu fie!

OCTAVIAN NICA

Imprumutând cărți de la bibliotecă unii cititori le înapoiază deteriorate.

— La plecare

— La înapoiere...

Desen de F. GRONSKY

D O I N Ă

Dedicată lui Ioan Pașca din Lăschia, al cărui aparat de radio „MIORIȚA” stă nereparat de astă toamnă la atelierul nr. 31 din Tg. Lăpuș.

„Mioriță” dragă,
Te-am dat să te dreagă
Că erai beteagă,
Și mi-au spus să vin
Peste timp puțin
Fiindcă s-or întrece
Ca în zile zece
Să fii iar voioasă
Și să-mi cinți acasă.

Da-n loc să te dreagă
Ei te țin beteagă
Și de-amar încoace
Difuzoru-ți tace.

Cînd îi trag de limbă
Că de ce mă plimbă
Pe luciș ghețuș
La Tîrgu Lăpuș,

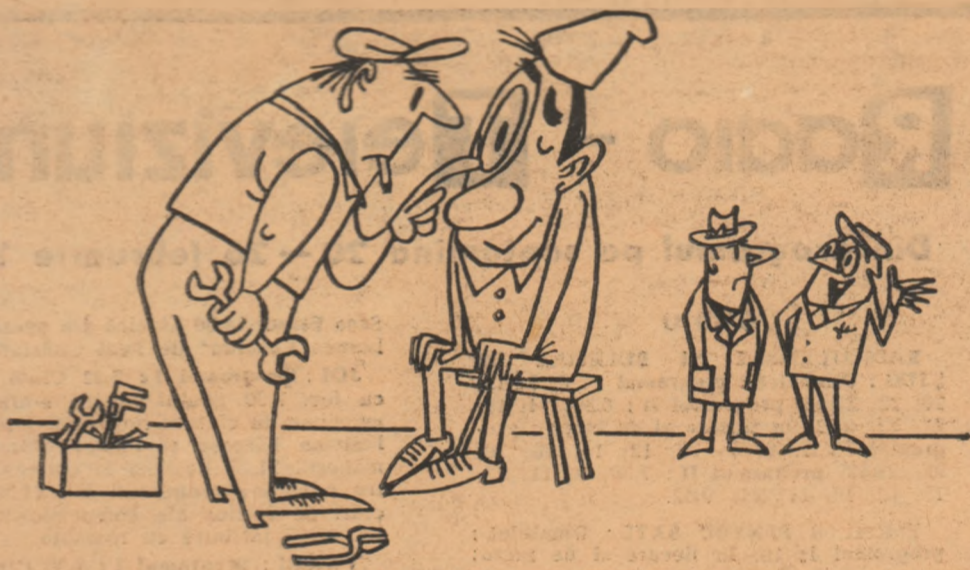
Atunci, alelei,
Amuțesc și ei
Ca un aparat
Dat la reparat!

Dar m-apueă dorul
Să-ți aud glăsciorul
„Mioriță” laie
Laie, bucălaie,
Și de-aceea cînt
Și le dau cuvînt
Să mă înțeleagă
Cît îmi ești de dragă
„Mioriță” laie.

Că e prea de... oaie!

AL. BALĂNESCU
corespondent

La cooperativa agricolă din comuna Avrig, regiunea Brașov, ratiile de furaje pentru animale se cîntăresc „din ochi”.

— Știi toate cîntărele trebuie verificate din cînd în cînd!

Îngrijitorul școlii generale din comuna Valea Racului-Hirlău a finit la el acasă aparatul de radio al școlii vreme îndelungată și l-a adus înapoi defect.

— Să vezi acum ce muzică o să iasă din asta!...

Desene de Nic. NICOLAESCU

Buricul pămîntului

Vedeți, spunea roților, cuiul de la inima căruței. Dacă n-aș exista eu, voi n-ați fi bune de nimic. Două ați lua-o înainte și-ați omori caii; iar celelalte două ați apuca-o înapoi. Aveți, deci, grijă! Să nu mă zdruncinați prea tare, că mă pierdeți și...

— Lasă, că nu ești tu buricul pămîntului, răspundeau roțile și zdrăngăneau fără să-l ia-n seamă.

— Suratelor, nu mai călcați în hîrtoape, a strigat din nou cuiul. O să mă rupeți și va fi vai de voi!

De data aceasta, roțile nici nu l-au auzit. Și-au văzut de drum, scirțind sub greutatea poverii.

— Oo, că proaste sinteți! Nu vă dați seama că dacă rămîneți fără mine, se distruge căruța, vă distrugeți și voi? Mergeți mai lin, că mă rup!

De minie, cuiul s-a răsucit, și a sărit de la locul lui. Roțile din față s-au despărțit de cele din urmă și căruța s-a prăbușit în drum.

— Ați văzut? V-am spus și n-ați vrut să mă ascultați le-a certat cuiul și s-a ascuns în țărînă.

— Ne-ai spus, au recunoscut, mîhnite, roțile.

Dar mîhnirea lor n-a durat mult. Căruțașul a căutat cuiul în praș și nu l-a găsit. A fluierat a pagubă și s-a scărpinat în ceafă. Apoi a tăiat o bucată din codriște și a virit-o la inima carului. A legat-o și cu o sîrmă și,

dînd bice cailor au pornit din nou.

Cuiul a rămas locului mirat și neîncrezător. Cum puteau să-și continue drumul fără el? Garanta că se vor prăbuși. Roțile au mers, însă, fără să se mai uite în urmă.

— S-au dus, dar fără mine nu pot ajunge departe. Or să rămînă în drum. Căruțașul o să se întoarcă neapărat, să mă caute, și-a mai spus cuiul mindru și plin de sine.

S-au scurs zilele, însă, și n-a mai venit nimeni să-l caute. Pe deasupra lui au trecut multe căruțe. Șinele roților l-au călcat și l-au încovoiat.

— Sint niște proaste! și-a zis cu dispreț cuiul. Trec și nici nu se uită la mine. Habar n-au ele cine sint eu!

Într-o zi, ridicîndu-și capul să vadă unde s-a răsturnat căruța, nimeri în cauciucul unui autocamion mare, de cinci tone.

— Acum am s-o ajung și am să trec în goană pe lingă ea. Am să-i dau cu tifla.

În clipa aceea, cauciucul a explodat și autocamionul s-a oprit brusca.

— Sint cineva! s-a mindrit cuiul. Cine mai e în stare, ca mine, să oprească dintr-o singură întepătură asemenea matahală?

Șoferul a coborît.

— Tii, fir-ai afurisit de piron, a strigat supărat și, zmulgîndu-l din cauciuc, l-a aruncat într-o groapă de gunoi.

M. ZAHARESCU